

Een ouder die stopt met informatie delen over de kinderen. Start het pesten en verstoo(r)t de ontwikkeling van het kind maar vooral van zichzelf.

Het sterkste middel dat een ouder heeft om zijn/haar kind te beschermen tegen pesten en verstoting is informatievoorziening. Stopt de informatievoorziening tussen en/of met een ouders over het kind dan verdwijnt er essentiële informatie dat benadelende gevolgen heeft voor het kind. Het maakt een kind onzeker tegelijk vermindert het zijn gevoel van gezien en gewaardeerd worden doordat het achterhouden maakt dat de verhoudingen tussen zijn ouders verslechterd. De ouders zijn enkel bezig met het wikken en wegen over het achterhouden van informatie, ze hebben minder aandacht voor dat wat de kinderen bezighouden maar ook met de eigen kansen en mogelijkheden.

Zonder informatie kan bijvoorbeeld een leerkracht geen passend onderwijs bieden aan een kind. Als er dan ook nog eens verandering op school plaatsvindt zal het gedrag van het kind (vaak blijvend) onderwerp zijn, ook geeft het aanleiding tot pesterijen binnen de groep. Aan ouders wordt het gedrag met vaak de wisselende resultaten verteld of wordt de vraag gesteld om verdere onderzoeken te laten plaatsvinden op het zichtbare probleem. Vanuit de ouder wordt aangegeven dat ze vermoeden dat hun kind last heeft van pesterijen binnen de klas.

Wanneer ouders wel informatie delen kan de leerkrachten vroegtijdig rekening houden en indien nodig zal er gezamenlijk gezocht worden naar mogelijkheden zodat het kind passend onderwijs kan krijgen. Als er dan ook uitleg wordt gegeven aan de klasgenoten haal je de aanleiding tot pesten weg. Hoe vollediger de informatie en de gezamenlijke afstemming verloopt, hoe sneller wordt het kind geholpen en vaak met behoud van zelfvertrouwen.

Ouders dienen omwille van hun kinderen zorg te dragen voor een volledige en correcte informatievoorziening tussen elkaar. Gebeurt dit niet of mag er vanuit een ouder geen informatie gegeven worden aan de andere ouder dan is dit een sterk signaal van benadeling. Ouders kunnen zich niet zomaar vrijwaarden in de taak van afstemming dat beide ouders beschikken over de volledige informatie, ook al komt de informatie vanuit anderen zoals school, sportvereniging, grootouders of vanuit de kinderen zelf. Ouders dienen altijd met elkaar te verifiëren of ze beschikken over dezelfde informatie. Het is dus een pré dat je ouders kan helpen in het zorg dragen voor een werkbare manier van informatievoorziening waarin de onderlinge verhoudingen tussen de ouders geen belemmering kan zijn. Het hoe je hierin kan ondersteunen kom ik later in dit blog nog kort op terug.

Een goede informatievoorziening met en tussen de ouders over hun kinderen voorkomt nadelige gevolgen, Een verslechtering van informatievoorziening is direct een inbreuk op hun gezamenlijke kind(eren). In eerste plaats op de welzijnsbehoefte van het kind, ieder kind -ongeacht de leeftijd- gaat er onbewust vanuit dat een ouder weet welke prestatie, leuke en fijne bezigheden hij/zij gedaan heeft ook bij de minder leuke ervaringen is dit aanwezig. Het kind is verdrietig wanneer een ouder er niet naar vraagt en geeft het een verstoring in de beeldvorming over de ouder.

Wanneer het structureel gebeurt tast dat het loyaliteitsgevoel kind aan waarmee de relatie en ontwikkelingsspiegel ouder vertroebelt. Het kind wordt onzeker vaak met opstandig gedrag wat vaak verder versterkt wordt door de onrust die voortkomt uit de reacties tussen de ouders. Vaak zal dit beginnen vanuit een welles nietes verhaal vervolgens een strijd wordt tussen de ouders die zich versterkt voelen door hun ouders (de grootouders). Wanneer het niet doorbroken wordt zal er twee deling ontstaan, ieder met zijn groep van meelopers, dat een beginselen is om iemand buiten te kunnen sluiten ofwel direct te linken is aan pestgedrag. Hoe dat zit, daar kom ik de blog 'het ontstaan van pesten vanuit het groepsinstinct' op terug.

Niet voor niets luidt de titel van deze blog dan ook: "Een ouder wie stopt met informatie delen over de kinderen. Start het pesten en verstoo(r)t de ontwikkeling van het kind maar vooral van zichzelf." Tijdens dit blog wilde ik het hebben over wat kan je doen vanuit het voorkomen van de persoonlijke gevolgen die het met zich meebrengt wanneer de onderlinge verhoudingen tussen de ouders zo is dat informatie delen met elkaar niet meer gaat. Het hebben over de juridische kant vanuit de rechten van het kind, het persoons en familierecht heeft weinig zin, het vergroot enkel de strijd, zolang je geen alternatief aanbiedt

om de informatievoorziening optimaal te laten houden. Dat lukt alleen als je buiten de emoties en het vingerwijzen durft te blijven staan met punten aangeven waarover de ouders elkaar kunnen informeren en waarop andere betrokken, zoals de leerkracht de muzikdocent een familielid, ouders kunnen informeren.

Deze mogelijkheden zijn groter dan vaak gedacht wordt, waarbij je altijd een afstemming dient te vinden wat voor de ouders eenvoudig en gemakkelijk in gebruik is. Zo kan je denken aan terugkerend maandelijks overleg met leerkracht, gezamenlijke kennis, een mediator of advocaat. Wat makkelijker en relatief goedkoper kan er gebruik gemaakt worden van een map of schrift eventueel met voorgedrukte bladzijdes, via de mail of een app op de mobiel of laptop. Makkelijker wordt het nog wanneer er naast informatie delen ook alle gegevens van het kind bij elkaar is om nog sneller de informatie terug te vinden over het kind. Dan is het gebruik maken van een volledig systeem een prima alternatief. Een betaalbare en goed voorbeeld hiervan is 'de digitale ouder', een beveiligde omgeving voor ouders dat via een app werkt op smartphones, tablets en laptops en zelfs de mogelijkheid biedt om bijvoorbeeld een onderwijzer, coach of oppas toegang te geven tot enkel het toevoegen van hun informatie.

Heb je vragen, suggesties of wil je doorpraten over deze blog neem dan contact met me op via een **PB** of maak gebruik van een van de contact gegevens die vermeld staan bij mijn profiel.